

Yhteinen perintö

Filosofian maisteri, suomen kielen lehtori Martti Airio (1890 – 1973) aloitti kokoelmansa keräämisen 1920-luvulla. Hän kartutti kokoelmaansa määrätietoisesti 40 vuoden ajan. Sen keskeisen osan muodostavat suomalaisten impressionistien ja ekspressionistien teokset. Martti Airio testamenttasi vuonna 1973 kokoelmansa Mikkelin kaupungille jotta etelän taidekeskusten ulkopuolelle saataisiin edustava kokoelma vuosisadan alun suomalaista taidetta. Tuolloisesta Johannes Haapasalon museosta tuli lahjoituksen myötä Mikkelin taidemuseo.

Martti Airion kokoelma on todellinen helmi, joka on 6 päivänä viikossa kaupunkilaisten ulottuvilla. Kokoelmaan kuuluu suomalaisen taidehistorian tunnetuimpia teoksia, kuten Maria Wiikin Nukkuva italialaistyttö ja Magnus Enckellin Fantasia. Mikkelissä on siis mahdollista nauttia merkittävästä taiteesta osana oman kaupungin kulttuuripalveluita.

Tällä hetkellä museon kokoelmia hyödynnetään esimerkiksi varhaiskasvatuksesta aina ammatilliseen koulutukseen. Monipuolisen kokoelman ääressä on kuluneenkin vuoden aikana tarkasteltu niin maalausteknisiä ratkaisuja kuin opiskeltu videopajoissa kuvakerronnan alkeita. Kuvien ääressä viihtyvät pienet ja suuret, erityisryhmät ja museon vakioasiakkaat, maahanmuuttajataustaiset, kehitysvammaiset, perheet, harrastajat... ”Vanhat” taulut ovat innostaneet löytämään uutta.

Kynnys astua sisään taiteen maailmaan on tehty mahdollisimman alhaiseksi; mm. lapset ja opiskelijat pääsevät museoon aina ilmaiseksi ja talvikaudella perjantaisin on vapaa pääsy kaikille.

Museo on taiteen koti

Kuluvana talvena museon työpajoissa on lapsia ja nuorisoa kehoitettu miettimään museon merkitystä. Miksi meillä on museo ja mikä sen merkitys on juuri minulle? Museon pienet ja vähän isommatkin vieraat ovat pohtineet museota taiteen ja kaupunkilaisten ”kotina”.

Museon kokoelmat ovat meidän yhteinen aarteemme, josta tulee huolehtia ja nauttia. Vastaanottaessaan kokoelman Mikkelin kaupunki lupautui asettamaan kokoelman esille, säilyttämään kokoelman eheänä kokonaisuutena ja myös huolehtimaan teoksista.

Taiteen saavutettavuudesta on puhuttu paljon viime vuosina. Saavutettavuus kulminoituu myös raadollisiin käytännön ongelmiin. Arvokas rakennus ei sovellu täysin nykytaiteen esittelyyn, kaikki teokset eivät yksinkertaisesti mahdu ovista sisään. Uutta tilaratkaisua edellyttää paitsi arvokkaiden kokoelmien varastointi ja kunnossapito myös esimerkiksi museopalveluiden ja museopedagogiikan kehittäminen.

Ei merta edemmäksi kalaan

Etelä-Savon maakunta on yksi suomen vetovoimaisimmista kesämatkailukohteista. Museon kehittäminen on osa laajempaa keskustan kehittämistyötä ja sen lisäksi yhteistä perintöämme ja kaupungin omaisuuden vaalimista. Tällaisen voimavaran ja merkittävän kokoelman hyödyntämättä jättäminen on maalaisjärjen vastaista.

Tällä viikolla vietetään valtakunnallista museoviikkoa. Teema on Museot ja yhteinen perintö. Mikkelin taidemuseossa voi tutustua rinnakkain yhteen suomen kansainvälisesti tunnetuimman kuvataiteilijan, Pieksämäeltä kotoisin olevan Marianna Uutisen teoksiin ja Suomen taidehistorian helmiin Martti Airion kokoelmassa. Kesäksi Airion kokoelma lähtee Järvenpään taidemuseoon vaihtonäyttelyyn ja palaa remontoituun tilaan syksyllä.

Voimme ylpeänä todeta ettei aina tarvitse lähteä merta edemmäksi kalaan. Toivotamme hyvää kansainvälistä museopäivää 18.5.2007!

Paula Hyvönen,
amanuenssi, Etelä-Savon taidetoimikunnan jäsen

Kirsimaria E. Törönen-Ripatti
työpajaohjaaja, Etelä-Savon taidetoimikunnan puheenjohtaja